

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mariae Virginis Sacratiss. Miracvlorvm Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XV. Matrona Christum, rem diuinam faciente[m] uidet, auditq.;
cui cereum, qou purificationis die donamur, in illis sacrificijs, a ministro
coelesti dono datum est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

& quae grauisissima piacula admiserat, clementia, & infinita pietate expiaret. Conuertens uerò se sanctus uir ad cacodaemonem; tibi, inquit, nefaria bellua, edico, & impero Dei maximi nomine, ac uerbis; ut hinc abeas, teq. in infimum barathrum retrudas; ne unquam cuiquam obesse possis, qui nomen Virginis inuocet, uereatur, & colat. Ut puluis igitur, turbine collectus, scelestus, qui serui os, habitumq. tamdiu gesserat, ad tartara statim latus est. Quamobrè sanctus uir ab equite liberaliter, & honorificè tractatus est; qui postea se coeptae peregrinationi commisit. eques uerò ita animum suum parauit, & instituit, ut nihil unquam diceret, aut faceret, nisi id, quod summae sanctitatis, fidei, ac religionis uiro dignum esset.

MIRAC. VIRG. XV.

Matrona Christum, rem diuinam facientē uidet, auditq.; cui cereum, quo purificationis die donamur, in illis sacrificijs, a ministro coelesti dono datum est.

Lectissima, ac pudicissima matrona intimo dolore diuellabatur; q̄ festo purificationis Virginis die, sacris solēnib. manè interesse nō potuisset, ob quasdam occupationes. Cū igitur anxie, ac mēte propentissima Virgine, Deumq. uti consueuerat, precaretur; cogitatione longiùs abijt, & mente uagata est, extasi perducta. Visa est autem augustissimū templum ingredi, in quo aderat ornatisimus pulcherrimarum uirginum chorus, quarum una, quae pulchritudine ceteras anteibat, sydereo diademate lucidum caput

caput ornatum gerebat. Confederant iam Virgines, cum statim ibidem factus est formosissimorum iuuenum celeberrimus confessus. Aduenit postea quidam gestans cereorum funalium fasciculum, quorum mirificus erat candor. Ac primum praestantem illam Virginem cereo donauit; deinde singulas alias, ac singulos iuuenes, postremo etiam ipsam matronam. Ibidem autem in illius templi sacello maiori diuinam rem faciebat Christus, seruator noster, ac liberator hominum generis, summus sacerdos, summus pontifex. illi inuiebant Vincentius, & Laurentius, ornatum, habitumque. Angelorum gerentes, & Diaconi, ac Subdiaconi munere fungentes. omnibus, rite, solemniterque per actis, demissis animis, flexisque genibus. summo sacerdoti quisque suum cereum offerebat. Iam omnes obtulerant, praeter ipsam matronam; quae, licet & a sacerdote, & a Virgine saepius fuisset rogata; tamen expressè negabat. Quinimò, cum unus e ministris illud uehementer etiam, atque etiam contendisset; nunquam tamen potuit impetrare. Quare preces inaneis, & irritas esse, perspicuens, e matronae manibus uere cereum eripere conatur. At ipsa altercante, obnixaque tenente cereum, illud in duas partes diuisum est; unam coelestis minister abstulit, altera matronae relicta est. Soluta autem extasi, uere dimidium cerei manibus continens, immortalis Deo gratias egit; cuius clementia, ac pietate factum fuerat, ut illis sacrificijs interfuisset, quibus propter occupationes adesse non potuerat; quibusque caruerat non sine intimo animi dolore. Cereum uero coeleste, ac diuinum munus semper diligentissimè custodiuit; cuius solo tactu e grauisissimis morbis multi liberati

berati fuerunt; quippe qui spem firmam, ac sitam habebant, in re tantae religionis, ac sanctitatis, multis deinde exemplis spectata eius cerei uirtus patefacta est.

MIRAC. VIRG. XVI.

Vastissimae columnae Virginis auxilio eriguntur, quod aliter minimè praestari poterat.

Constantinus Imp. summae magnitudinis, & mirificè ornatum templum extruendum curabat. cum eam ob rem vastissimae columnae aduectae fuissent, quarum admirabilis erat altitudo, latitudo autem xvj. pedū; frustra eas diū architectus omni machinarum genere erigere conatus est. Animi sese angebat operis redemptor, qui mentem nunc in hanc, nunc in illam cogitationem noctu, atq. inter diu diuidebat, semper meditans, quonam pacto coeptū opus posset perficere. Visus est igitur iccirco Virginem intueri, quae illa solitudine animum leuaret; sedulamq. in ea re perficienda operam pollice retur. Iussit. n. Virgo machinas, & funes certo ordine disponi, ac parari. Deinde, ut è scholis templo proximis treis pueros peteret, imperat; illorū ope, non alia columnas erectū iri attestans. Vbi experrectus est redemptor ea ratione machinas digerit, quam Dei parens praestituerat. Accersitis ergo illis puerulis, absq. ullo negotio, quod maxima robustissimorum operariorum copia non potuerat, efficit; immensae magnitudinis columnis erectis. quis igitur erit tam stipes, aut